

11-08-2024 ΟΡΟΡΟΣ ΚΥΡ. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

.11-08-2024 † ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ.

† Μνήμη του Άγιου Μάρτυρος Εύπλου.

„Ηχος πλ.β'. Έωθινόν Ζ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οπ πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

„Ηχος πλ. β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος δὲ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. „Ηχος πλ. β'.

Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ
μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες
ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο
Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ
ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας
τὸν Ἀδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπὲ^ρ
αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ,
δωρούμενος τὴν ζωήν, δὲ ἀναστὰς
ἐκ των νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ... τῷ ως ἄνω.

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. „Ηχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χρι-
στὲ δὲ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς
σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἥδυνα-
ντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρ-
τωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀῖδιον, πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

„Ηχος πλ. β'

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ
Ἀδού ὁδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα
πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀπο-
στόλους. Ἐξέλθετε οἱ τοῦ
ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν
τῆς Ἀναστάσεως λόγον. Ἄνεστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου
Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε
βιῶσα, καὶ κηπουρὸν σὲ
νομίζουσα ἔλεγε. Ποῦ ἔκρυψας τὴν
αἰώνιον Ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ^ρ
θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον
φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπε-
νεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου
δότε μοί, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε,
ὅ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς
ἀναστήσας δόξα σοί.

Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.

„Ηχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δε-
σπότου, ἥλθε, δεῦτε ἀπαντες, ἐπὶ^ρ
τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες
ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν
ἐποφόμενοι.

**Μετά τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔτερα
“Ηχος πλ. β’.**

Η Ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλακτον Χριστόν, καὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἀορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρί...

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνὰς τὸν τάφον σου, καὶ ἔρμηνεύει Συμεὼν τὴν Ἐγερσιν τὴν ἔνθεον, ἀθάνατε Κύριε, κατέβης γὰρ ὥσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἀδου τὰς πύλας, ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν...

**Τῆς ἱερῆς. “Ηχος πλ. α’.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Ο δόμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεστράφη τοῖς ἐν γῇ καθάπερ γέγραπται, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβώρ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν θείαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

**Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.
“Ηχος πλ. α’**

**Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη δρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἐαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

**Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἅγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

**Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ’ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἅγγελος, καὶ εἶπε θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

**Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου**

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἅγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρομόνην δὲ τῇ Εὕα, ἀντὶ λύπης παρέσχες, διεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος πλ. β'.

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἀδού συντρίψας ὡς Θεός, ἥνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀνπίφωνον Α'

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὄφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε, οἰκτιρὸν με, ἵνα ζῷ σοί.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἔξουθενουμένους, καταρτίζων εὔχροηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματi, πανσωστικῇ αἰτίᾳ, εἰ τινι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἔξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῦ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀνπίφωνον Β'

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἥδυνατο, ἔχθροῦ πάλαισμα, οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοὶς ὄδοισιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχή, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἔχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιῷ Πνεύματi, ἐνθέωσις τοὶς πάσιν, εύδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία, ἴσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἔστι καὶ Λόγω.

Ἀνπίφωνον Γ'

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἔχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί, ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χείρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἔκτείνει.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματi, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω. (**Δις**)

Προκείμενον

Κύριε, ἔξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ο** ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Κύριε, ἔξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

**Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἡχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχ, **Λ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεσπὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἀγιον,

Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἰδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδού γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν δλῷ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὔθὺς ὁ Ν'Ψαλμὸς εἰς ἥχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆσ έν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον' καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δή)

Ἐλέει καὶ οἰκπριμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

Ωδὴ α'.

Ἡχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Ώς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθιορῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ὡδήν, ἐβόα ἄσωμεν.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδόκιας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα, διό, ἐπινίκιον ὡδήν, σοὶ πάντες ἄσωμεν.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτή, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῶν

Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Σπίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τὸν ἔαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὃς αὐτὸς ἡθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὥο α' Κανὼν τῆς ἑορτῆς.

Ωδὴ α'. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Σπίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὃς ἔξαστράψω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. (Δίς)

Δόξα Πατρί...

Ἴσχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὃς δόφθήσομαι, λαμπρότερος ἥλιου ἔξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν...

Ϲήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμψας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ πλησθέντες θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Ούκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ, Κύριε, ὁ Θεός μου, δὲ ψώσας τὸ κέρας, τῶν

πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας
ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας
σου.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, κα-
θιρῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβω,
ἀλλὰ τὴ συνεκτική, παλάμη τοῦ δι'
ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συ-
νείχετο.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται
δείλαιος ἀπνους, τῆς ζωῆς γὰρ μὴ
φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νε-
κροῦται ὁ ἴσχυρός, καὶ δωρεῖται,
πάσιν ἡ Ἀνάστασις.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή,
πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει
τὸ θαῦμα, Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς,
συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπάρθενος.

‘Ο α' Κανὼν τῆς ἑορτῆς.

Ωδὴ γ'.

“Ηχος δ'. Τόξον μνατῶν ἡσθένησε.

Σπίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν
δόξα σοι.

“Ολον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χρι-
στέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας
ἐλάμπρυνας πάλαι φύσιν, καὶ
ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐθεούρ-
γησας. (Δις)

Δόξα Πατρί...

Στύλω πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ
πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ
ἄγων, σήμερον ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ
ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμ-
ψεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Στύλω πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ
πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ
ἄγων, σήμερον ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ
ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμ-
ψεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον. Ἀνάγνωσις.

Αὐτόμελον. Ὁχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης,
καὶ ὡς ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου
τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἵδωσι
σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀλη-
θῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Εἴτα ψάλλεται τὸ

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

“Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ
θείου σου φωτός, μεταμορφούμε-
νος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μα-
θηταῖς, τῷ Ἱωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ
Ιακώβῳ· ἐξέστησας αὐτούς, τῇ
θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς,
ἀγαπητὸν σε Γίόν, προσμαρτυ-
ρούσης ἡκουον καὶ εἶδον, τὴν τοῦ
προσώπου σου δόξαν φρικτήν· Σω-
τὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

“Ηχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμη τοὺς τε-
θνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν

κευθυμώνων δέ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἄπαντας Χριστὸς δέ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι, ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωή, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

‘Ο Οἶκος

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφήν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Ἀδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογούμεν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἔχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς, ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὔσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι' ἣς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὑπερφυοῦς κατὰ Ἀγαρηνῶν θαύματος τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Σπίχαι.

Ἐρόηξε παῖδας στρατιᾶς ἀλλοφύλων,

Πόλιν τ' ἔσωσε Κερκύρας ὁ προστάτης

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,

ἀσκήσαντος τὸ πρότερον ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἀθω Ιερᾶ Μονῆ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, καὶ ἐν αὐτῇ τελειωθέντος ἐν εἰρήνῃ ἐν ἔτει 1460.

Λιπῶν ὁ Νήφων τὴν κάτω προεδρίαν Χριστῷ παρέστη τῷ προέδρῳ τῶν ὅλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὕπλου τοῦ Διακόνου..

Σπίχαι.

Ἐκ τῆς στολῆς μέν, σεπτὸς Εὕπλος Λευΐτης.

Ἐκ τῆς τομῆς δέ, στερρὸς ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδεκάτῃ ξίφει Εὕπλος κοπήεντι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Νεοφύτου, Ζήνωνος, Γαϊού, Μάρκου, Μακαρίου καὶ Γαϊανοῦ, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Ο Ὅσιος Πασσαρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβαταὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

‘Ωδὴ α’. **‘Ηχος πλ. δ’.**

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εύθείας ὁράβδω, τὴν Ἐρυθρὰν

διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὔρους διαγράψας, τὸ ἀγέττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

·Ωδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἰερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἔξηνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

·Ωδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

·Ωδὴ ε'.

“Ω τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος δι’ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

·Ωδὴ ζ'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὁθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπεροκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

·Ωδὴ ζ'.

“Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον

ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἐψαλλον’ ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

·Ωδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ισάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἔχος πλ. δ')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία
Ωδὴ θ'.

Μυστικὸς εἴ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἡχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ',
Ἡχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Οτι ἥραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον

ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἡγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εῦρον τὰ ὄθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἔως εἶδον.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Ἡχος γ'

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τόν, Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

ΑΙΝΟΙ. ቩχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Ἄινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ἄ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Η ταφὴ σου Δέσποτα, Παράδεισον ἥνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν

άναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν,
έλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κύν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χρι-
στὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα
ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐκβοῶμεν. Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν
καὶ ἀνάστασις, ἔλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλ-
πιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ
τάφου καθὼς γέγραπται, συνε-
γείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν, διὸ
σὲ καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν
Ἀνάστασιν.

Εἶτα τὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἡχος δ'. Ο ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς
καὶ ὁργάνῳ

Πρὸς τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου
καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς
προέκρινας τῶν Ιερῶν Μαθητῶν,
πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα,
ἀνῆλθες ὅρος, δεῖξαι θελήσας
τούτοις τὴν δόξαν σου, οἵ καὶ κα-
τιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ
ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηγεῖς
πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κα-
τεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ
ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ
ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἱ καὶ
θέλων, σάρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβά-
λοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμ-
βάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸς τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου
καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς
προέκρινας τῶν Ιερῶν Μαθητῶν,
πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα,
ἀνῆλθες ὅρος, δεῖξαι θελήσας
τούτοις τὴν δόξαν σου, οἵ καὶ κα-
τιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ
ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηγεῖς
πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κα-
τεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ
ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ
ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἱ καὶ
θέλων, σάρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Σπίχ. Κοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ
ἔστιν ἡ γῆ.

Ο πρὸς αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
Λόγος ὁ φῶς ὡς ἴματιον περιβαλ-
λόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπρο-
σθεν, τῶν μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν
ἥλιον Λόγε ἔλαμψας, Μωσῆς καὶ
Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νε-
κρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλο-
ποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν
ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ
ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβα-
σιν, δι' ἣς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρ-
τίαις ἀπολλύμενον.

Σπίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ
ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τε-
χθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ
πρὸς τὸ ὅρος Θαβώρ, μεταμορ-
φούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ
φωτεινῇ σε περικυκλούμενον,
φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητὸν

σὲ Γίόν, τῶν μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὀμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὥδε ἐστιν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὔεργέτα πολυέλεες

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'. Ἡχος Βαρὺς'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ίδοù σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἄλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πᾶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Καὶ νῦν... Ἡχος β' (πάντοτε)

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βιῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς Ἡχον πλ.β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγίου Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπακα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον. Ἡχος πλ.δ'

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ
τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου,
ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου
Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ ρύσαμενος, ἐμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξα-
πέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέ-
σχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἡ τὸ Ἡχος β'

Сήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν, ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἀντίφωνον Α'

Σπίχ. α'. **Μ**έγας Κύριος καὶ
αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. β'. **Ε**τοιμάζων ὄρη ἐν τῇ
ἰσχὺῃ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. γ'. **Ο** ἀναβαλλόμενος φῶς
ώς ἴμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. δ'. **Τ**ὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται
ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'

Σπίχ. α'. **Ο**ἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν
τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις.

Cῶσον ἡμᾶς Γεὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. β'. **Ἄ**γαπᾶ Κύριος τὰς
πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα, Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Γεὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. γ'. **Δ**εδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Γεὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

**Σπίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ
ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη
ἐν αὐτῇ.**

**Κῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
φάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.**

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

**Ο μονογενὴς Γίὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀντίφωνον Γ'

**Σπίχ. α'. Τὰ ἔλέη σου, Κύριε, εἰς
τὸν αἰῶνα ἀσομαι.**

Ὕχος βαρὺς

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς
σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἡδύνα-
ντο, Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρ-
τωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀῖδιον, πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι.**

**Σπίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ
οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς
σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἡδύνα-
ντο, Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρ-
τωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀῖδιον, πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι.**

**Σπίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ
γινώσκων ἀλαλαγμόν.**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς
σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἡδύνα-
ντο, Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρ-
τωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀῖδιον, πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι.**

**Σπίχ. δ'. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ
προσώπου σου πορεύσονται, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται
ὅλην τὴν ἡμέραν.**

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χρι-
στὲ ὁ Θεός...**

Εἰσοδος.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Γίě Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.**

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος πλ. β'.

**Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ
μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες
ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία
ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν
σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην,
μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντη-
σας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν
ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ των νεκρῶν,
Κύριε δόξα σοί.**

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ὕχος βαρὺς

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς
σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἡδύνα-
ντο, Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρ-
τωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀῖδιον, πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι.**

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Ὕχος βαρὺς. Αὔτόμελον

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἔκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα..

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Сῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Σπίχ. Πρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 15:1-7

Ἄδελφοί, ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἔσται τοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτῷ ἥρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται. Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν

ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῷῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὅμοιθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἄλληλούϊα (γ'). **Ἡχος πλ. β'**

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Σπίχ. Ερεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εῖ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἐξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Ἡχος πλ. β'

Ἄἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Ἡχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταήν αἰώ-
νιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀν ὑμνήσω-
μεν τήν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυ-
στηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελε-
τῶντας τήν δικαιοσύνην σου.
Ἄλληλουΐα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις
«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.